

עפ"א 38499/03/18 - מדינת ישראל נגד יוסף כמאל אעלוי

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 38499-03-18 מדינת ישראל נ' אעלוי
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט איל באומגרט
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	יוסף כמאל אעלוי

החלטה

1. לפניי בקשה להאריך המועד להגשת ערעור על גזר דין שניתן בתו"ח 8828-08-15 על ידי בית משפט השלום שבחדרה, ביום 30.08.18 במעמד הצדדים.

2. המבקשת הגישה נגד המשיב שני כתבי אישום, לפיהם החזיק המשיב במקרקעין שייעודם הינו חקלאי והוא הורשע בעבירות של ביצוע עבודות ללא היתר בתיק ועל פי גזר דין מיום 12.05.13 היה עליו להרוס את המבנים עד 12.05.14.

משכך, הוגש נגד המשיב כתב אישום בגין אי קיום צו בית משפט.

בנוסף, הוגש כתב אישום בכך שהמשיב בנה במקרקעין בנייה נוספת ללא היתר.

3. המשיב הורשע על פי הודאתו בשני כתבי האישום. בית משפט קמא לאחר שמיעת טיעונים לעונש, דן את המשיב לתשלום קנס בשיעור של 30,000 ₪, מאסר על תנאי לתקופה של שישה חודשים, חתימה על התחייבות עצמית להימנע מביצוע עבירות דומות, הוראה להרוס את המבנים, אלא אם כן יינתן להם היתר בנייה וכן נאסר על המשיב לעשות שימוש במבנים.

4. לשיטת המבקשת, המועד האחרון להגשת כתב האישום הוא 16.03.18. מאחר ויום 16.03.18 הוא יום שישי, הרי שהמועד מוארך מכוח חיקוק עד ליום 18.03.18. מוסיפה וטוענת המבקשת, כי ביום 18.03.18 ביקשה להגיש, באמצעות, מערכת נט המשפט, הודעת ערעור. אולם, עקב שגגה בסיווג הערעור, זה לא נפתח, ומשכך עתרה להארכת מועד ביום אחד, דהיינו עד ליום 19.03.18.

מוסיפה וטוענת המבקשת, כי היא הודיעה עוד ביום 18.03.18 לב"כ המשיב אודות הגשת הערעור והטעות בסיווגו, ומשכך, לשיטתה, לא קיים למשיב אינטרס ההסתמכות.

עוד מוסיפה וטוענת המבקשת, כי האינטרס הציבורי המהותי מחייב קבלת הבקשה נוכח קולת העונש.

5. המשיב, מתנגד לבקשה וטוען כי המועד האחרון להגשת הערעור הוא 15.03.18 ולא 18.03.18.

עוד מפנה המשיב לאסופת פסיקה, ממנה הוא מבקש ללמוד כי כאשר המדינה, היא המבקשת בעניינו, עותרת להארכת מועד להגשת ערעור פלילי, נפגע אינטרס ההסתמכות של המשיב שזוכה בדין ועל המדינה חלה חובת זהירות מוגברת.

בנוסף, מפנה המשיב לנסיבותיו האישיות הקשות, ומשכך, לשיטתו, גזר הדין תואם את העבירות.

6. המבקשת, בתשובתה לתגובת המשיב, שבה על טענותיה בבקשה ומפנה שגם לשיטת המשיב, נושא הסיווג הוא שולי ולו רק עניין הסיווג היה עומד על הפרק והערעור עצמו היה מוגש במועד, הוא לא היה מתנגד לבקשה.

7. אין חולק כי גזר הדין ניתן במעמד הצדדים ביום 30.01.18. סעיף 10(א) לחוק הפרשנות, תשמ"א-1981, (להלן: "חוק הפרשנות"), קובע כי תחילת מניין הימים הוא ביום שלמחרת מתן גזר הדין.

סעיף 10(ג) לחוק הפרשנות, קובע כי אם יום מנוחה הוא היום האחרון למניין הימים, מוארך המועד עד ליום העבודה הראשון שלאחריו.

על כן, משניתן גזר הדין ביום 31.01.18, המועד האחרון להגשת הערעור הוא 16.03.18 שהוא יום ו' בשבוע. משכך, מוארך המועד להגשת ערעור עד ליום 18.03.18.

8. סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, קובע כך:

"בית המשפט רשאי, לבקשת מערער, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו-200".

שורה ארוכה של הלכות קבעה כי, בשונה מהליך אזרחי, אין צורך ב"טעמים מיוחדים" על מנת להיעתר

לבקשה להארכת מועד בפלילים. עם זאת, קבעה ההלכה הפסוקה כי, ככלל, ייטה בית משפט להתייחס לבקשות נאשם באופן מקל, בעוד שהמדינה נדרשת לרף התנהלות מחמיר יותר.

הטעמים שמנתה הפסיקה בגדרי שיקול הדעת בבקשות להארכת מועד, הם עיקרון סופיות הדין, הצבת גבולות והימשכות הליכים משפטיים וכן האינטרס הציבורי של יציבות וודאות משפטית. על כן, **"אין ליתן ארכה להגשת ערעור או בקשת ערעור בפלילים, אלא בהתקיים טעם ממשי המניח את הדעת"**. ראו בשא 5988/06 **נגר נ' מדינת ישראל**, בש"פ 93/09 **מוחסין נ' מדינת ישראל**, בש"פ 6907/11 **קניין שפרעם נ' מדינת ישראל**, ו-ע"פ 7754/06 **ציפר נ' מדינת ישראל** (פורסמו במאגרים).

9. בבג"צ 1860/13 **וקסמן נ' התצ"ר** (פורסם במאגרים) (להלן: **"עניין וקסמן"**), נקבע, בין היתר, כי אין סימטריה בין המדינה לנאשם בכל הנוגע למתן ארכה להגשת ערעור. נקבע בעניין וקסמן, כי על המדינה לעמוד בתנאים מחמירים יותר מאלה שעל הנאשם לעמוד בהם, ובקשת המדינה תידחה, מקום זו פעלה באופן בלתי זהיר או רשלני.

עם זאת, הוסיף בית המשפט בעניין וקסמן וקבע כי שעה שהמדינה עותרת לארכה בהליך פלילי, יש להתחשב, בין היתר, במשך האיחור, עוצמת האינטרס של הנאשם לסופיות הדין ומידת הסתמכותו על סיום ההליכים.

10. בענייננו, כאמור לעיל, המועד האחרון להגשת הערעור הוא 18.03.18.

מקובלת על בית המשפט עמדת המבקשת כי ב-18.03.18, הוא המועד האחרון להגשת הערעור, נעשה ניסיון להגשתו, ניסיון שנכשל עקב טעות טכנית. משהודיעה ב"כ המבקשת, עוד ביום 18.03.18 לב"כ המשיב על הכוונה להגיש ערעור ועל הגשתו שנכשלה מטעמים טכניים, לא קם אצל המשיב אינטרס ההסתמכות וסופיות הדין.

לא זו אף זו, דומה כי אף האינטרס הציבורי מצדיק את הארכת המועד המבוקשת. המדובר באיחור שמקורו בתקלה טכנית, שעה שלא נבנה אצל המשיב אינטרס ההסתמכות ואין חולק כי הוא הורשע בעבר בעבירות של בנייה ללא היתר ולא קיים צווים שיפוטיים.

אשר על כן, מבלי לקבוע מסמרות ובכל הזהירות הנדרשת, בהתחשב בהיקף העבירות המיוחסות ובאי קיום צווים שיפוטיים, קשה להלום את טענת המשיב כי סיכויי הערעור קלושים. ראו לעניין זה ע"פ"א (מחוזי באר שבע) **מדינת ישראל נ' אבו גוינה** (פורסם במאגרים), שם נקבע בין היתר, כי הגם שתיקון 116 לחוק התכנון ובנייה אינו חל על המקרה דידן, רוחו שורה.

11. המורם מן המקובץ הוא כי, המועד מוארך כמבוקש, הודעת הערעור תקובל לתיק והמזכירות תנתב

הערעור על פי נהלי העבודה.

ניתנה היום, י"ד אייר תשע"ח, 29 אפריל 2018, בהעדר
הצדדים.